

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter večja po pošti prejeman, ali v Mariboru s posijanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220 Opravništvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Kranjski deželn predsednik.

Iz zanesljivega vira se nam poroča iz Ljubljane 10. februarja:

Strastni napadi na Wurzbach-a v ustavovernih časopisih napotili so ministerstvo, t. j. ministra Lasser-ja, po privatnem potu pri slovečih tukajšnjih ustavovercih se informirati, koliko je resnice na časniških napadih. Poročalo se je ministru, da Wurzbach nima nobene eneržije in da je le on krv, ka pri poslednjih volitvah si niso ustavoverci večino pridobili v kranjskem deželnem zboru. Sploh se je njegovo uradovanje, posebno tudi njegova umazanost ostro grajala. Vsled tega poklical je g. min. Lasser telegrafično Wurzbach-a na Dunaj, ta pa se ni posebno podviral s potovanjem, česar nasledek si je lehko domislil; torej se je izgovarjal z bolehnostjo in potovanje od dneva do dneva odlagal kljubu večkratnim telegrafičnim pozivom. Nekega dne se vendar napotil. Ko se je že bil odpeljal z brzovlakom, pride telegram, da Wurzbach-u ni več treba na Dunaj; menda se je bilo ne čakaje na njegovo opravljenje odločilo, da bo odstavljen. Wurzbach pride na Dunaj, ne ravno milostivo sprejet od g. Lasser-ja, ktemu je brezvsečno skušal dokazati, da je storil med volitvami, kar le mogoče, da bi ustavoverni stranki pripomogel k zmagi, vendar se to na Kranjskem ne da doseči. Pri tej prilnosti je g. Wurzbach ministru Lasser-ju po imenih našteval vse svoje polituradnike, ki so se volitve bili zdržali. Ta gentiemenski čin dosti zaznamuje značaj Wurzbach-ov. Min. Lasser se ni dal prepričati, ka bi na Kranjskem nemogoče bilo, Slovence spraviti v manjšino. In zakaj je min. Lasser tako trdne vere v zmago ustavovercev? Krivi prorok, ki mu je to vero v glavo večepil, je — dr. Suppan. Ta mož že dolgo hrepni po najvišjem mestu v naši deželi. Po poslednjih volitvah je bil designiran za deželnega glavarja; dekret je že spisan ležal na mizi min. Lasser-ja, samo cesarskega podpisa je še manjkalo. Ko pa je pri ljubljanski volitvi se vložil protest od narodne strani proti veljavi volitve in se je vsled zmage narodne stranke v dež. zboru balo, da bi se zavrgla volitev dr. Suppan-a, se ministerstvo ni upalo, cesarsku tega moža nasvetovati in ena nara Suppan-a je splavala povodi. Od tistega časa pa je začel z vso silo se potegovati za mesto dež predsednika; in odtod izvirajo vsi napadi na Wurzbach-a. Kot ud državne sodnije mudil se je v najnovejšem času 14 dni na Dunaji. Ta čas je rabil si pridobiti zaupanje ministrov, ktemu je obljudil, v kranjskem deželnem zboru, ako se razpusti, pri novih volitvah večino ustavovercem pridobiti. Razvijal je tako-le svoj „Operations-Plan“: od kmečkih občin bo voljenih 14 narodnih, 2 ustavoverska poslanca (Kočevje), v mestni skupini k večemu 1 naroden, (v Kranji), vsi drugi ustavoverci. Ko bi pa tudi tudi v Novem mestu in Tržiču ali Idriji zmagali Slovenci, potem razpušča pred začetkom deželn. zpora trgovsko in obrtniško zbornico, tako da teh 2 narodnih poslanec ne bo v deželnem zboru, tedaj večina nemškatarska in vsled tega tudi deželn odbor po večini ustavoveren. Tako se glase dr. Suppanova obetanja. Wurzbach si tega ni upal obetati, tedaj je moral prositi za demisijo in imenovan bo

za deželnega predsednika kranjske dežele — dr. Suppan? mogoče; pa kako se dvomi nad tem tudi v ustavovernih krogih in od mnogo strani se čuje, da utegne na mesto Wurzbach-a prti deželn svetovalec g. Roth. Vederemo.

Bogatstvo Rusije.

Kakor posamezni človek, kteri si v premoženji opomore, postaja neodvisnej, svobodnej učeneji, in vsled tega njegov vpliv na druge raste: tako tudi narodom, državam daje narodno blagostanje moč, iz narodnega blagostanja izrasta narodom omika, iz obeh teh svoboda. To nas uči zgodbina Angležev, Amerike, zdanje Nemške itd. In po tem izpoznanji se ravnamo tudi mi, mali narod slovenski, ker od nekdaj delajo naši rodniki poleg političnega vzbujevanja tudi za zboljšanje kmetovalstva in obrtstva, in zdaj smo začeli pomicljati še dalje: na hraunice, založnice, zavarovalnice, banke. Ni eno ni drugo ne ide brž, vse kar raste, mora se prej sejati, mora se gojiti, za vse mora se dorast s potapljivostjo čakati.

Ali kaj bi nam v narodno-političnem obziru pomoglo, ako vse to dosežemo, mi mali narod, mi mali del, velikega Slovanstva, ako ne bi tudi drugi naši soplemeniki, naši moralni zavezniki isto dosezali, česar si želimo mi. Nas same bi tudi materialno blagostanje ne rešilo narodne smrti.

Kako vzbudljivo, kako tolažljivo mora torej za nas biti, da vidimo, kako so tudi naši bratje ali že dosegli blagostan, kakor Čehi, ali marljivo na tem polji napredujejo kakor Jugoslovani na pr. Srbi v kneževini. Posebno pa nas mora k delu vzbujati in k skrbi da bodo vredni vrstniki drugih soplemenikov, ki se mogo tudi na svojo moč oslanjati, posebno nam mora nadrejo na svobodno bodočnost živo ohraniti, če vidimo kako naš samostalni, največji slovanski bratruski narod materialno napreduje. Ogledimo si ta ruski napredek.

Zadnji ruski državni proračun (budget) nam kaže kako so se ruske finance zboljšale. Proračun izkazuje več dohodkov nego stroškov. Že nekoliko let sem se je „nedostatek“ (deficit) ed leta do leta zmanjševal in letos je celo izginil, a ne vsled zmanjšanja državnih stroškov — ministerstvom mornarstva, vojništva in poduka je celo več denarjev odsojenih. Preobraženje vojske in kopičenje ogromnega novega gradiva za vojsko in vojno brodovje mnogo denarja zahteva, tudi so častnikom plače jako pomnožene. In kljubu temu deficit ponehuje in „promen“ ali ažijo pada. Kaj je temu uzrok? Pomnoženje državnih dohodkov in spleh zboljšanje narodnih ekonomičnih zadev. Narodna politika ruske vlade v notranjih zadevah, nekoliko let sén, in razprostiranje železnice sta povzdignila rusko obrtništvo, trgovino in kmetijstvo. Veliko priporočajo k temu, in zlasti k zboljšanju kurzov, nove banke, ki se v tolikem številu snujejo, da se skoraj v vsaki številki ruskih novin privoljenje vlade za kak novi denarni zavod čita.

Številke o izvaževanji žita iz Ruskega od leta 1861 do 1870 naj bolje dokazujojo, kako se je povzdignilo kmetijstvo in izvožna kupčija z njim.

Leta 1861. se je izvezilo 9 milijonov 607.243 „četvrt“ žita, to je, za 68 milijonov 169.431 rub-

ljev srebra (rubelj srebra velja 1 goldinar 62/2 trajcarjev našega denarja); leta 1868. 12 milijonov 220.311 četvrt, to je, za 73 milijonov 537.549 rubelj srebra; leta 1870. 21 milijonov 67.763 četvrt, to je, za 162 milijonov 757.777 rubelj srebra. Ta leta so navlašč zato vzeta, ker so bila srednje letine.

Lanjsko leto je bila v zapadni Evropi — izvzemši Španjsko, toda ta ničesa ne izda ker nikdar žita ne izvozuje — tako slaba letina, da že dolgo ne tako, pa tudi na Ogerskem ni bilo bolje in Severna Amerika je v razmeri k drugim letom tudi malo pridelala. Ogerska ni imela niti vagana svojega žita za oddati, ampak ga je po Donavi celo vvažaval.

Vsa nara zapadne Evrope se je tedaj k Rusiji obrnila, da jej napolni prazne hrame. Rusija sicer, izvzemši kišenevski okraj v Besarabiji, tudi ni imela dobre letine, — moča je polovico setve vzela, — pa vendar je imela še toliko „lišnega“ (od več) žita, da je napasla vso zapadno Evropo s svojim izobiljem. Toliko žita se je lansko jesen iz Ruskega na Francosko in Angleško pripeljalo, da so o začetku tega leta v Parizu in Londonu žitne cene začele padati. Rusko žito na Angličanskem zdaj tako rolo igra, da angleški trgovci ne račnajo več na svoj „quarter“, ampak na rusko „četvrt“. Kar se nam posebno važno zdi pri tem, je to, da Rusija tudi v slabih letih more toliko žita izpeljati, da poravna „nedostatok“ zapadne Evrope. Ogi so si nekdaj na svoje izobilje v žitnem pridelku mnogo domišljevali, pa zdaj že priznavajo, da niso to, kar so si mislili. „Pester Lloyd“ je h koncu lanjskega leta tele besede izrekel: „Dozdaj so se štele štiri dežele, ko žitne preskrbnice (kornkammern) Evrope: Ruska, Turška, Ogerska in Amerika, pa Ogerska in Turška niste opravičili tega imena; žitni preskrbnici Evrope se smete imenovati samo Ruska in severna Amerika.“ Se ve da bi se iz Rusije ne bilo moglo tako hitro toliko žita izpeljati, ako bi ne bilo ogromnih železnic, ki iz najoddaljenih krajev Rusije hitro prepeljejo tje, kjer je treba, to kar kje ostaje.

Gotovo je da bode ta blagostan v Rusiji z mladim narodom rastel in imel svetovni vpliv — tudi v politiki.

Postava o volitvah za silo.

Državnemu zboru je Lasser predložil postavo ki hoče biti nova zanjka nov „strik“, kterege Nemci mislijo Slovanom okolo vrata vreči, da bi jih v nebesa svoje trhle ustave zavlekli in po sili „izveličali.“ Ako bode ta postava kmalu potrjena (upamo da vendar Slovenci, Tirolci in — Poljaki ne bodo z glasovanjem za-njo sami sebi grob kopali) obrnila se bode takoj tudi proti nam Slovencem. Zarnik bode „mandat izgubil“, ker ne ide v državni zbor. Tako bode moral po tej postavi neposredno od volilcev kmetskih občin na Kranjskem naravnost poslanec za državni zbor voljen biti. Ne dvomimo, da bodo kranjski volilec zopet Zarnika volili, in ustavoverci se bode (kakor pri nas tudi drugje) prepričali, da tudi ta „za silo“ podpora omahljivega njihovega poslopnja ne bode mogla padea ustaviti. Postava se glasi: „Ako iz deželnega zpora v državni zbor voljeni poslanec v času zasedanja državnega zpora svoj mandat kot deželn ali državni poslanec odlože ali se vsled

dolgega zadržanja imajo smatrati za izstopljene, more cesar nove votitve neposredno pokrajih, mestih in skupščinah (§ 7), ki imajo pravico v deželnem zbor voliti, po naredbi postave o neposrednih volitvah za državni zbor ukazati.“

„Politik“ o tem pise: „S tem nimamo mi Čehi mnogo opraviti. Našim dobrim prijateljem od ustavoverne stranke je šlo za to, da nas dobe, ker so razumni dosti, da vidijo, da se celo cisajtansko v prašanje suče okolo Česke, naj se trudijo kakor hočejo, to deželo prezirati. Zato jim je prišla genijalna misel v glavo, volitvam manjšine veljavo dati, ker imamo mi večino. Pred nami ležeča posilna volilna postava se ozira samo na one državne poslance, kateri ne rabijo svojega mandata. Do sedaj se je moral v slučaji „dolgega zadržanja“ izreči, da je z mandatom pri kraji in ukazati novo volitev v deželnem zboru ali njegov razpust. To je bilo prepočasno, cisajtanski konstitucionalizem ne trpi dolgih obrokov in hoče hitreje delati. Do sedaj se je direktno volilo, ako se je deželnemu zboru branil voliti v državni zbor, kakor na Českem; sedaj se bodo smeles direktne volitve tudi razpisati, ako deželnemu zboru voli, pa voljeni mandata ne izvršujejo. To je bistvena dolčba nove postave. Ne sme se pa prezreti, da se direktne volitve lahko tudi ukažejo, ako državni poslanci mandate svoje odlože. To namerava izbrisovanje deželnih mej v državi Avstriji. Mi Avstriji, ki je iz posameznih dežel nastala, srečo in dobro zdravje želimo na tem potu. Državopravne opozicije pa ta postava zdrobila ne bode, kajti ona ima večino ljudstva za seboj in lahko direktno ravno tako svoje zastopnike voli, kot indirektno. Samo pripuščenje propadlih kandidatov bi bil izdaten pomoček. To je politika polovičnih naredeb, črez katere ves svet pri nas toži. Zakaj ne puste ustavovercem svobodnega postopanja, ako je njih delovanje državi koristno? Toda k ustanovitvi parlamentarizma je treba parlamenta in ta se na dani podlogi ne da vkljupi spraviti. S Česko ni nič začeti, obrnejo se toraj proti onim frakcijam državopravne opozicije, ki so v državnem zboru prišle. Računjeno je na Poljake Tirolec, Slovence itd., kateri bodo gotovo se podvizi pomoči, da se ta postava uvede, da jim ne bude treba pomicljevati, ali bi šli v državni zbor ali ne. Polagamo torej posilno volilno postavo državopravni opoziciji v državnem zboru na sreč.“

Domače in slovanske novosti.

— Slavnemu ruskemu pisatelju Pogodinu je pisal Franc Palacký ob priliki petdesetletnice Pogodinovega javnega delovanja sledeče pomenljivo pismo: „Prečestiti gospod in prijatelj! Iz časopisov razvidim, da se Vaši prijatelji in čestitelji in mislim sploh celi ruski narod, pripravljajo te dni poslaviti petdesetletnico Vaše literarne in vednostne delavnosti. Znam čestiti, in ceniti vsem take dogodke, kajti tudi meni je bilo dano z bogom dočakati tak čas pred petimi leti, dasiravno samo v domačem krogu in v mnogo manj imenitnih razmerah. Pa saj je tudi Vaše delovanje širje in znatenitniško moje, ki je omejeno s tesnimi mejami moje domovine. V družbi z rajnimi prijateljemi moje mladosti, Kollarom, in Šafarikom, bili ste prvi in najdelavniji buditev in razširjevalec blage ideje narodnosti in vzajemnosti slovanske. Obrnil sem svoje prizadetve in moči od početka sa, eni veji slovanskega rodu, katera stiskana od vseh strani, malo da ni usahnila, dobro vedoč, da bo do Čehi, ako se poda obudititi jih k narodnemu živobitju, čutili se Slovane. Bodi hvala milostljivem u bogu, ki je poslal blagoslov Vašemu in mojemu delu; narodni duh slovaški se prizadaja z veko vitega spanja; zavest jedinstvi slovanske širi se v deželah razširjajočih se od Šumave in Velebita, tja čez Ural, od Jadranskega morja do Belega. Skrbeti za daljše zmagovanje te misli, sva že stara, sva sveje izslužila; prepuščava našemu mlačemu zarodu, da z lastnimi močmi doseže ono v zvišeno stopinjo v življenju.“

ljudstva, katera gre našemu rodu po njegovem številu. Še marsikatero težavo bode treba premagati, pa glavi in sreu nobena naloga ni neizvršljiva. Če koncem premagama barbarstvo, grozeč nam ne samo od vzhoda, temveč tudi od zapada (pod gesлом: Macht geht vor Recht, Macht schafft Recht), tedaj nastane v zgodovini slovenskega sveta dôba, katero so naprej videli in prokovali najboljši izmed najnih rojakov, tedaj bode človeštvo pod varstvom resnice in miru svojo najvišjo nalogu doseglo. Midva oba ne dočakava te dobe, pa nikdar ne prenehava pripravljati jej pot. Iz tega razloga se družim tisočem glasov Vaših čestiteljev in kličem z njimi iz globočine sreca: Mnogaja ljeta Vam! Vedno Vaš Fr. Palacky.“

— O stanji Bulgarov piše v Bukureštu izhajajoč bulgarski list „Sloboda“: „Pri vseh narodih imajo uredniki navado, da o novem letu govore o delu in napredku narodovem. Treba bi bilo, da bi tudi mi to storili, ali ne vem, s čim bi se pohvalili. Vse kar moremo reči, je, da smo še danes, kakor smo bili lani, predlanskem in pred 500 leti. Nastalo je leto 1872 in mi še upamo in čakamo pomoči od drugega. Naše cerkveno vprašanje, na zdravje velikega vezira, ostaje, kjer se je rodilo in odraslo kot pitanje, naša žurnalistika je taka, kakor je bila, po številu in vrednosti, naša književnost, naša mladež, naše šole — ali dosti! V kratko danes smo, kakor lani. Mi smo poslednji narod. Drugi narodi imajo vsaj nekaj, mi pa nimamo nič. Drugi slovanski in neslovanski narodi hlapčujejo vsaj nekaj veljavnim vladom, mi pa se klanjam najneumnišim in barbarskim eiganom. Naša nedelavnost in nemarnost vodi človeka v tugo in žalost. Svojoj neprirodnej in volovskoj potrpežljivosti prišli smo do tega, da nas še Turki več ne preganajo, temveč samo plaše kakor otroke. In mi smo ljudje! Mi nismo ljudje. Poštenega Buigara mora biti samega sebe sram, kadar se na to zmisli. Mi smo najzadnji narod. Za nas ni svobode, dokler prokleta, gnusna in sramotna malomarnost med nami vlada. Za nas ni sreče in blagost, dokler se ne spoznamo in ne sramujemo samih sebe. Brezplodni prepriki s Turki in fanarijoti in vse drugo nič ne velja, dokler drugače ne delamo. Naša prva dolžnost je, da izkorinimo materialno zlo, ki nam je na poti in nas ne pusti naprej. Da pa zmagamo, treba je, da se sami borimo proti temu zлу, da povzdignemo svoje glasove in desnice proti njemu in da pokažemo energično moč in voljo svojo. Drugače ni iz nas nič. Misel je brez dela mrtva. Ako roke še naprej križem držimo in pomoči od drugih pričakujemo, ako bodemo tudi zanaprej taki, kakor smo danes, tedaj ne bo z nami nič in pričakovati smemo nova trpljenja.“

Dopisi.

— Iz Ljubljane, 8. februarja. [Izv. dop.] Zares mnogo posla bi imeli, ko bi hoteli našteti ogromno število napačnosti, kterimi je blagoslovljena bela Ljubljana, zato naj denes le eno vzamemo v pretres, zadevajočo naš c. kr. poštni urad. Da ima naš poštni urad strašno veliko opravkov, to bode vsakdo razvidel, kdor pozna kupčijo in obrtnijo v našem mestu, komur je sploh vsakovrsten napredok zlasti gledé železnic pred očmi. Komur pa to ni znano, temu naj zadostuje faktum, da je pred malo leti še samo 8 uradnikov oskrbovalo ves urad, a dan denes jih je 28, a niti to število ne zadostuje, tako naračajo poslovi. Pa čuda! vseh teh 28 uradnikov se mora zadovoljiti istimi prostori, kteri so prije za silo osmerici zadostovali, vrh tega so pa ti prostori tako temni, nezračni, deloma tudi smrdljivi in polni miazem, da v njih niti delati nij mogoce, vsaj brez škode na zdravji ne, čemur je sijajen dokaz, vedno bolehanje med uradniki. Vrata in duri so tako nepraktična, da so uradniki večnemu prepisu razpostavljeni, prostori pa tako ozki, da stranke druga drugej lezejo na vrat in so duri na stežaj

odprta. Da nihče ne misli, ka pretiravamo, naj še opomnimo, do o zadnjem božiči zarad pomanjkanja prostorov in osobja celih knjov paketov ni bilo moč odpraviti, kteri so po dva in tudi tri dni neodposlani na pošti ležali, kar gotovo ni na korist občinstvu, ktero reči oddaja in plačuje poštnino. In kdo je temu kriv? Nihče drugi nego tukajšnji c. kr. poštni oskrbnik. On ima v prvem nadstropji jako lepo stanovanje — a le za se, in si pač misli: „Selber essen macht fett,“ kako se pa uradnikom in njihovemu zdravju godi, to ga prekleti malo briga. In kljub vsem tem razmeram, kljubu temu, da Ljubljana raste in se promet množi, se je na novo pogodba sklenila z gospodom Maličem na novih deset (!) let, uradniki in občinstvo se bodo tedaj na novo kotati po starih brlogih. Dotični gospodje bi naj bili vsaj premislili, da bo že čez 5 let v Ljubljani mnogo inače, naj bi bili skrbeli za lepe, zračne, taceem uradu dostojne prostore, da se ne bode treba uradnikom in občinstvu pisarnice bolj batiti nego galeje. A najboljša še pride. Da bi namreč izgovor imeli ostati pri Maliču na vsak način, so z njim nemudoma sklenili pogodbe, pozneje pa na vitez šli v dogovor k gosp. L. Tavčarju, kteri jim je 18 krasnih sob ponudil za 3000 gld. od ktere zneska bi bil gotovo še kaj odpustil, a gospodje niso rekli ni bev ni mev in odšli. Za denes naj v tej zadevi bode dovolj, le to vprašanje še stavimo gosp. c. kr. poštnemu oskrbniku oziroma ravnateljstvu v Trstu: Kdaj napravite tolikanj potrebno poštno filialko na glavnem trgu, kjer je največji promet in največja kupčija? Druga, manjša mesta so že davno v tej zadevi oskrbljena, le Ljubljana Vam je pastrika, mi naj bomo zadovoljni najslabšimi prostori, nam ne treba poddružnice in sploh ničesa, da se le mnogo poštnine odrajuje i. t. d. Pridružujemo si, v zadevah pošte v katerem prihodnjih listov še kako ugantiti.

— Iz Krškega, 7. feb. [Izv. dop.] (Ujeti tatovje. — Pevsko društvo.) Tatovstvo je v Krškem in okolici bilo pretečeno leto na dnevnom redu. V 3 trgovske prodajalnice so samo na Krškem po noči tajte skozi močno zidovje predrlji in pri tej priliki mnogo blaga vzeli. Isto v več krajih v okolici. Opazovalo se je na vse strani, ali nikaker se tem roparjem ni moglo na sled priditi. Kar 24. pretečenega meseca pride nepodpisano pismo po pošti iz Ljubljane, in pravi: pri tej in tej hiši se bode ukradeni blago našlo. Tukajšna c. k. sodnija to reč v roke vzame in preiskavanja so se začela. V Leskovcu pri Mici Kerin, vdoi in krčmarici, je komisija več ukradenega blaga dobila. Mica Kerin, njena hči in sin, Miha Kerin, mož, kateri je že več let na Lepoglavi sedel, 2 Budkovec, Goršak, ti zadnji 4 ali 5 najbrž sami pri ropanjem udeleženi, so bili od c. k. žandarmov v Krško in čez nekaj dni v Novemestu k višji c. k. sodniji odpeljani. Kakor Leskovčani govore more si še oseb v tej roparski spletki zamotani biti. Od naše c. k. sodnije samo več eneržije v tej zadevi pričakujemo. C. k. višja sodnija v Novemestu bode gotovo mnogo roparskega blaga še skritega naglo in z vso strogostjo in natančnostjo preiskavanje v roke vzela, in to roparsko krde ostro kaznovala, da bode naš kraj enkrat rešen tega zla.

Tukajšnje pevsko društvo je v nedeljo, to je 4. t. m. Vodnikovo besedo z govorom, deklamacijo, petjem in plesom napravilo, in sicer samo za ude, katerih se je tudi mnogo udeležilo. Petje in deklamacija je bilo izvrstno. Gospodina Marija Krašnar, nadučiteljica v Radgoni je poklonila pevskemu društvu lavorov venec s svilnatim trakovom narodnimi barvami in zlatimi slovenskimi napisimi. Za ta dar in prejšnje delovanje pri društvu, zakliče jej pevsko društvo trikratni gromiživila! Plesalo in radovalo se je do belega dne. Da se je Vodnikova beseda mogla obhajati, smo tukajšnemu odvetniku in predsedniku pevskega društva gospodu dr. Franju Bratkovici in soprogi veliko hvalo dolžni, ker so svoje sobe za ta večer prepustili. Za naprej se bode ložje pro-

stor dobil. Društvo namerava v postu petje s tombolo napraviti. Poslal je odbor pevskega društva marljivi rojanski čitalnici bratovski pozdrav po brzojavu, in ob 5. v jutro dobili smo brzojavno odgovor. Živeli hrabri Jadrijanci!

Iz Zagreba. 11. februar. [Izv. dop.] Denes gredo razne novice po mestu od ust do ust. Čuje se, da so odstopili ban Bedekovič, njegov prvi doglavnik Šuhaj in zagrebški mestni župan Cekuš, ter da je bivši predsednik Rauchovega sabora in sedanji predstojnik deželnega finančnega ravnateljstva Vakanovič imenovan kot „locum-tenens baualis.“ O Šuhaju se govori, da pride k vključnemu transcisaljanskemu ministerstvu, drugi pa nasprotno trdijo, da pride na mesto Kalay-a za generalnega konsula v Belograd. Njegovo mesto tukaj bo zavzel baje sedanji ministerijalni tajnik Mirko Bogovič. Tudi za kanonika Vebera se čuje, da je „nekaj postal.“ Koliko je na vseh teh glasovih resnic, pokazalo se bo v kratkem. Vakanovičevi ime ne pomeni pomirje, ampak borbo. Magjari, kakor se vidi, nameravajo res še enkrat „poskusiti.“ — V magjaronske stranki počila je kriza. Razklala se je na dva platiča: v oljnato-in vodenobarvene magjarone. Magjaroni oljnate barve, ti so naši ustavoverneži. Oni nečejo o reviziji nagodbe nič vedeti. V glavnem skupščini občinstva županije zagrebške, ki se je ravnomer končala, in nenavadno burna bila, so narodnjaki v vseh vprašanjih nasproti magjaronom sijajno zmagali. Službene „Nar. Novine“ so začele malo po malem tudi za revizijo nagodbe pisati. V njih člankih nekoliko dni sem pahljajo sami zefiri, in to je tudi pomenljivo znamenje časa.

Hrvatska dežela je rodovitna dežela, pa kljub temu je vendar vsako deseto leto pri nas gladno leto, kar je znamenje, kako nizko še naše narodno gospodarstvo stoji. Tudi letos je po mnogih krajih naše dežele stradanje in glad. V Zagrebu sta se v podporo stradajočih dva odbora, osnovala eden narodnjaški, drugi magjaronski ali oficijelno vladni. Obadva odbora nabirata milodare ne samo po Zagrebu, ampak po svojih podoborih, po celej deželi. V vspehu je med njima velika razlika: kajti vsak da raje svoj milodar narodnjaškemu nego magjaronskemu nabiratelju. Vlada je od narodnjaškega odbora zahtevala, naj nabrane milodare vladnemu odboru pred, ki jih bo potem med stradajoče razdelil. Vlada se boji, da ne bi vpliv narodne stranke potem še bolj se razširil, in to je razlog, zakaj narodnjaškemu odboru zavire dela.

V Zagrebškem predmestju „sv. Duh“, ležečem na štrirskej cesti, je krčma, imenovana „pri Mandalici“, ker pred hišo mandalina ali marulično drevo raste. Posestnica te krčme je korenita Slovenska. Kocjan je njeni ime. Pri zadnjih saborskih volitvah je bila ona med Duhovljani najvnetejša kortešica za narodnega kandidata. V veči vspehi svojega korteševanja darovala je iz svoje kleti duhovljanskem volilec deset veder vina. Pred nekolikimi dni odlikovali so jo zagrebški narodnjaki s poklonom srebrnega kozarea. Jaz jo živo priporočam vsem njenim sestriram na Slovenskem v posnemovalen izgled. Živila!

Iz Dunaja. 8. februar. [Izv. dop.] Tukaj imamo nekoliko časopisov, kateri vselej, kadar vlada z opozicijo ostro ravna, zatirane branijo in vlado grajajo. To pa delajo samo za to, da bi se kazali neodvisne. V to kategorijo spada pred vsemi „Neus Wiener Tagblatt.“ Ko je bil Koller prvokrat na Českem namestnik in je vsaka svobodna beseda morala Čehom v grlu ostati, tedaj je kazal organ fiakerjev in postrežnikov, lakajev in strežajev in kar je takih „demokratov“ več, hudo nezadovoljnost. Ko pa je postal Hohenwart minister in je že njim svoboda tiska in besede na Českem izgubila prej najtežje verige, prišel je Tagblatt na Dunaji z bičem na dan in zametoval vse naredhe.

Sedaj „Neues Wiener Tagblatt“ isto dela kakor o prvem natisu Kollerjeve magna chartae libertatum. Da bi se kazal pravega svobodnjaka,

nepritranskega demokrata, piše zoper delegiranje nemškoustavovernih porotnikov za pravde českih listov in piše celo zoper pravosodnega ministra dr. Glaser. Glaser je namreč naredil, da se pri najvišjem sodišču na Dunaji dve leti ne bode imenovali več dvorni svetovalci za pomagalne delavce, temveč se dajali svetovalci deželnih nadšodnjih najvišjemu sodišču v pomoč. Prvostrednik najvišjega sodišča pa je znani bivši svobodomiseln in nemškim narodom pravični minister Schmerling, ki ima kot tak pravico voliti take nadšodniške svetovalce za najvišje sodišče, ki se bodo njemu klanjali; tako bode tedaj znani pristrankar gošpod najvišje pravosodne oblasti v Cislajtaniji. Ta tožba je seveda pravična in zlagamo se z „N. W. Tagblattom, ki graja pristranost sodnikov, in ministra, ki jo ne samo trpi, temveč jo pospešuje. Ali ker dunajske žurnalisti poznamo, ne moremo dati nič za njih grajo takih naredeb, ko so delegiranje porotnikov, pačenje pravosodja itd. „N. W. Tagblatt“ graja samo za to, da je pikantno. Kadar bode kak pravičen minister sedanje zlostanje odpravil, pa „Tagblatt“ zopet ne bode všeč. Pomenljivo je samo to, dā eminentni ustavoverci prvega svojega malika v sedanjem ministerstvu grajajo.

Politični razgled.

Ustavnega odbora pododsek je vendar enkrat dokončal svoje delo o gališki reslučiji, ali pomirjenji s Poljaki. Omejen prostor našega nednevnega lista nam ne dopušča že denes cel izdelek prinašati, zato ga prinesemo kadar ga bode ves odbor, ki ga najbrž zopet predela, sprejel in zbornici predložil. Ustavoverci Poljakom ne hote ni toliko dati kakor jim je Hohenwart v svoji predlogi hotel privoliti. Resoluciji nasproti ustavoverci hočejo dati namesto neke kvote iz državnih sredstev — samo paušale, enak tistem znesku, kar se je dozdaj za Galicijo izdajalo; postavodajstvo o uku jim privolijo samo v „mejah državnih osnovnih postav;“ pridržujejo pravico priznanja dovoljnih šolskih let in veljavnosti spričal; za gališke šole se tudi ponuja samo paušale, med tem kr je Hohenwart predlog obeta dotacijo; Poljakom se privoljuje en ud v ministerstvu, med tem ko je Hohenwart obetal da bode Galicija z enim udom v „svetovalstvu krone“ zastopana. Splah pa so vse privolitve omejene, povsod so ustavoverci pustili kako centralistično vrzel. Težko da bi Poljaki hoteli s tem zadovoljni biti.

V nemškem jeziku pisanemu organu česke državopravne opozicije „Politik“ je e. kr. namestnik na Českem baron Koller „zarađ mnogokratnih konfiskacij prepovedal razprodajanje na drobno v Pragi. Opravništvo državi nevarnega lista oznanja, da bode vsem naročnikom za naprej liste brezplačno v stanovanja posiljalo, ker ga ne smejo sami dobivati po razprodajalnicah in list se bode razen tega prodajal pri knjigotržcih, katerim dovoljenja za razprodajanje časopisov ni posebej treba. Stvar osvetljuje svoboščino tiska in svobodoljubje e. kr. generalov in sedanjih ministrov, kateri se jih poslužujejo kot postrežnikov.“

Slovensko-nemške poštne tiskovine je minister za trgovstvo dr. Banhans na Koroškem prepovedal. Nov kos ravnopravnosti!

Prvih českih listov pred nemškimi porotniki eden bode „Politik.“ Za sodbo, o njenih zločinih, prestopkih itd. je delegirana porotna sodnija v Egeru, mestu, katerega stanovaleci so odlično ustavoverni, kar je v najnovejših časih v oficijskem jeziku toliko, ko „nepritransko“, „objektivno“, „pravično.“

V berlinskem nemškem državnem svetu traja boj nemških liberalcev proti katolicizmu dalje. Bile so zopet ostre debate, Bismark je sam vstal in govoril proti katoličanom, očitajo jim, da niso nemško-narodni, in da v Poznanjskem Poljstvu podpirajo. Poljakom je Bismark javno

zažugal, da jih bode Prusija ponemčila, da bode ravno tako delala z njimi kakor je Francoska z Elsasom. — Torej kar je bilo za Francoze ktem so se Elsasci prostovoljno francoziti dali, velik greh, to je za Nemce, ako Slovane teró, zasluga in krepost!

Razne stvari.

—p. (Premoženje jugoslovanske akademije) znanosti in umetnosti je iznašalo koncem leta 1871. v gotovem 292.702 gold. 58½ kr. Tečajem leta 1871. pomnožila se je glavnica za 3471 gold. 72½ kr. Akademija je potrošila od glavnih obrestov v svoje svrhe 11.890 gold. 75 kr. — Premoženje zaklada za utemeljenje jugoslovanskega vseučilišča iznašalo je pak koncem leta 1871. v gotovem 203.624 gold. 61½ kr. Tečajem leta 1871. pomnožila se je glavnica za 18.758 gold. 29½ kr. Do konca tekočega leta pričakuje se pomnoženje vseučiliščne glavnice naj manj za 120.000 gold. Zagreb je namreč daroval 50.000 gold., legat Eduarda Jelačiča iznaša v okrogloj svoti kakih 27.000 gold., in tretjina po zagrebški županiji darovanega tako imenovanega „hospitarnega“ zaklada kakih 28.000 gold. Tako si bodo Hrvati za sebe in sploh za Jugoslovane s svojimi lastnimi močmi vseučilišče osnovali. Pomozi si sam, in bog ti bo pomogel!

* (Deželni šolski svet kranjski) je v svoji seji 11. jan. t. l. v sled ministerske naredbe sklenil v vseh šolskih okrajih učiteljske knjižnice ustanoviti po naredbah ministerstva, katero bodo slovensko in nemško tiskane. Za prineske k takim knjižnicam se bodo prijatelji šol in domoljubi prosili in na branilnico se bode deželni šolski svet za pomoč obrnil. Skleneno je tudi bilo, da imajo e. k. okrajni šolski svetovalci razpisovanja služeb tudi v Gorico poslati. Razen tega so se rešile nekaj osebne zadeve.

* (Bolniško društvo na graškem vseučilišči) hoče ustanoviti zbor nekolikih profesorjev in nemških buršev, pa samo na dobro zbolelim nemškim študentom. V Gradei se pač ne morejo povzdigniti do one stopinje, kakor študenti na Dunaji, kateri imajo bolniško društvo, ki blago skrbi za vse zbolele študente in ne širi srda proti drugim narodnostim celo na bolniško posteljo. Človekoljubje očetov je v graških vseučiliščnikih nemške narodnosti lepe kali pognalo!

* (Izpraznene službe.) Pri e. k. višji deželni sodnji za Štajersko, Koroško in Kranjsko je prazna služba svetovalskega tajnika s plačo letnih 1200 gld., eventuelno služba adjunkta svetovalskega tajnika s plačo letnih 1000 gld.; prošnje naj se oddajo do 18. februar. t. l. predsedništvu višje deželne sodnije v Gradei. — Pri e. k. deželni sodnji v Gradei je razpisano mesto za namestnika državnega pravdnika s plačo 1000 gld.; prošnje se naj pošljejo do 20 februarja t. l. višnjemu deželnemu pravdnosti v Gradei. — Služba učitelja v Št. Gothardu pri Trojanah (243 gld.) in služba podučitelja v Moravčah (189 gld.); za obe službi se prosi do konca t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Kamniku.

* (Ukraden vol.) Iz Krope se nam piše: „29. januarja je bil na Dobravi pri Kropi nekemu kmetu vol iz hleva po noči ukraden in odpeljan. Ker je kmet še le po polnoči domu prišel, zapazi da vola ni. Izklieče sosedje in gredo vola iskat. A ker je bila velika tema, niso tatu na sled prišli. Drugi dan so dobili ne daleč od hiše v gozdu volovo kožo, in nekaj ostankov, ker so tatje meso vzeli, to pa popustili. To je vendar strahovito takemu revežu, kakor je ta kmet, živinče vzeti! Le premehka je sodnija s takimi lumpi ako jih zasači. Bolj ostro! in ne bode se o tolkih tatvinah slišalo, ako bo tatostr strah.“

* (Ravnopravnosti.) V Cislajtaniji obstoji sedaj za izkuševanje učiteljev 18 nemških komisij in samo 3 slovanske.

* (Roparstvo in razbojništvo na Mađarskem.) V Szegedinskem okraju je v zadnjem

času bil kraljevi komisar za varnost grof Raday začel energično postopati proti glasovitemu roparstvu v ogerskih pokrajinh. Sednja je imela vsled tega soditi 722 oseb zarad ropa, tativne, ponarejvanja bankovev in razdiranja železniških naprav. Toženci so 7000 takih zločinov obstali, 370 je bilo samo roparjev obsojenih in nekateri zarad 30, celo 50 zločinov, katere so storili v zadnjih 20 letih brez kazni. Iz tega se vidi da "extra Hungaria non est vita et si est vita, non est ita!" — Najlepša stvar pri tem roparstvu pa je, da najvišji krogi v Pešti grefu Radayu zamerjajo, da proti roparjem tako ostro postopa. Pravijo, da je mnogo visokopostavljenih oseb in celo uradnikov zapletenih v pravde roparjev in hoteli so grofa Radaya odstraniti. To je "kulturnen narod", katerega prvi zastopniki roparstvo podpirajo! Menda "sine latronibus non est vita!"

* (Severno luč) so početkom onega tedna v mnogih krajev opazovali, tudi v Rimu in Cagliari.

Stacunarski pomočnik (Commis)

tudi pri pošti izurjen (Postexpeditor) želi premeniti svojo sedanje službo do 25. sušca t. l. Pisma naj se pošiljajo pod naslovom: L. S. v Novo ves pri Rakiku. (31—2)

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt.

Linden-Strasse 18, Berlin.

(60—20)

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem,

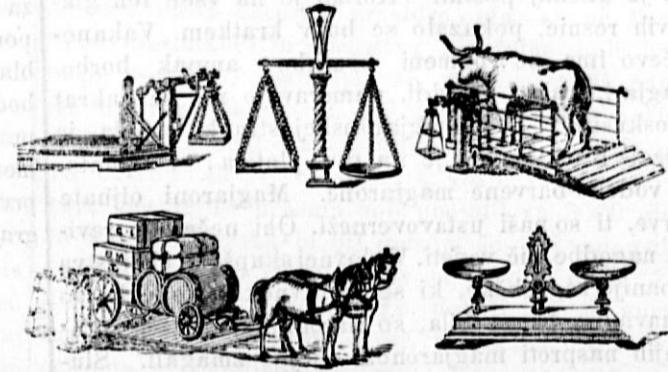
v okrajih Postojna, Krško, Litija, Logatec, Novo mesto in Črnomelj, kjer vsled slabe letine in toče zuga ubožnejim prebivalcem lakota, prišli so nam vsled zadnjega poziva v "Slovenskem Narodu" sledči darovi od slovenskih narodnjakov:

Gospod Davorin Trstenjak	5 gld.
" dr. Dominik Š.	10 "
" Fr. Rapoc	5 "
" Hugon Tanšič	5 "
" dr. Srnec	5 "
" prof. Pajk	3 "
" dr. Ribič	1 "
" dr. Radej	5 "
" prof. Robič	1 "
" Jurčič	1 "
" Miklošič	1 "
" Janko Poljanec	1 "

Neimenovan	1 "
Dr. Iipavie	5 "
J. Fleck, stolni vikar	1 "
J. Orožen, ravnatelj seminišča	3 "
Neimenovan	2 "
M. Rola, korvikar	1 "
Dr. Modrinjak, zdravnik	1 "
prof. Majerger	1 "
Matija Modrinjak, korar	2 "
Skupaj	61 gld.

Na daljne prineske od rodo- in bratoljubnih Slovencev bodemo sprejemali, javno kvitirali in na pravo mesto poslali. Narodnjaki od vseh krajev v domovini in zunaj domovine naj svojim slovenskim bratom, ki so v stiski, pomorejo po svoji moči, da se jih rešila kote. — Ustanovil se bo za to naroden odbor.

Administracija "Slov. Naroda."

Kovane uradno preciskavane decimalne vase

Nositeljna moč: 1 2 3 5 10 15 cent.
Cena, gld.: 18 21 25 35 45 55.

Nositeljna moč: 20 25 30 40 50 cent.

Cena, gld.: 70 80 90 100 110.

Balancirne vase:

Nositeljna moč: 1 2 4 10 20 30 fut.
Cena, gld.: 5 6 7.50 12 15 18.

Nositeljna moč: 40 50 60 70 80 fut.

Cena, gld.: 20 22 25 27.50 30.

Vase za živo in z železnim obročjem in utegi (gevitti):

Nositeljna moč: 15 20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.: 150 170 200 230 300 350.

Mostne vase:

Nositeljna moč: 50 60 70 80 100 cent.
Cena, gld.: 350 400 450 500 500.

Nositeljna moč: 120 150 200 300 cent.

Cena, gld.: 600 650 750 900.

L. Buganly & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte druge vase in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—64)

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanimi specijelno za ure so marsikteria s silnim hrupom napravljena in merijo edino na to, da bi prebivalci v provincijah v zanke sli. Pa naj se vsak varuje kupiti ure, če prodajalec ne more zadostni garancije dati. Jaz ure, ki se pri meni kupijo, vsaj, kakor se poljubi, ali vzamem nazaj, ali pa zamenjam, dokaz najstrože solidnosti.

Čudež novega veka

so izvrstno regulirane ure, ktere prodajam s pismenim izkazom dveletne garancije; one se zato tako dober kup dajejo, da bi se jih manogo jemalo. Naj torej nobeden ne zamudi priložnosti in naj si pripravi red za vsako hišo koristno in nepogrešljivo.

Za vse ure se garantira, kakor pri urarju.

1 zelo čedna ura, z lepo okrnjano ploščo in emailiranim kazalom gld. 1.20
1 ravno tako z emajlirano porcelanasto ploščo gld. 1.60
1 tiste sorte z naredbo da bje gld. 2.80
Vsekak z budilem 20 kr. več.
1 ura, velike oblike, lepo opravljena, s porcelanasto ploščo gld. 2.80 do gld. 3.20
1 takta fino oljčana, bogato okrnjana, z naredbo, da bje gld. 3.80, 4.10
1 ura s prefino malanim prednjim delom in prav pozlačenim okvirom ali z finimi avciarskimi sličirijami, ktera bije gld. 5, 6, 7, 8
Ure za salon iz brona s steklenim poveznikom in s stalceem, zelo čedna gld. 2 do 2.60
1 ura največje sorte gld. 3.20, 4.50
1 ura, dobro konstruirana, angleška, za potre, z budilem zveziana, kteri gotovo ne pusti spati, velja z vlagalilcem gld. 5
Dobro regulirana švicarska zeleni ura z dveletno garancijo, prav čeden fason z lepo verižico iz novega zlata vred gld. 4.50
Prav kinč za vsak salon so slovečne dunajske ure s perpendikeljem, grejo 8 dni in so v krasni 30° dolgi omari zaprte, ena, ki ne bije gld. 13, ce bje gld. 28.

Angleške ure za žep,

s prefina kolesjem iz nikljejna gredo natanko, garantira se za 5 let, da bodo prav šle. To so narboljše ure, kar se jih je do sedaj naredilo.

1 cilinder-kronometer ura gld. 9.50
1 ravno tako v ognji pozlačena gld. 10.50
1 " s kristalnim steklem gld. 10.50
1 " pozlačena gld. 11.—
1 " z dvojnim plakčem, Savonet gld. 12.50
1 ravno tako pozlačena gld. 14.50
Amerikanske dvojne ure z dvojnim kolesjem. Te so prej gld. 40 več, Hale, zdaj le gld. 18.—
Slenderne ure, krasno napravljene, s kristalnim stekлом gld. 15.50
Vsakrstne ure, tudi take, ktere tu niso imenovane, se prodajajo ceneje, ko pri vsakem drugem. Dobro regulirana solnčna ura s kompasom, za v žep, po kateri se lahko vsaka druga uravna, velja samo 25 kr.

Urne verižice iz talmi-zlata,

(45—6) najnovejšega krasnega fasona,

ktere ne stoejo v nobenem načinu za verižicami iz pravega zlata, ker so po fasonu prekanylivo ponarejene in zlato barvo vedno obarže.

1 kratka po 70, 90 kr., gld. 1.20 in gld. 1.50.
1 " prefini izpeljana gld. 1.50, 2, 2.50 in 3.
1 dolga verižica za okolo vrata, benečanska, gld. 1.80 in gld. 2.
1 ravno tako, prefini izpeljave pogl. 2.50, 3.50.

Medaljoni najlepše vrste po 50, 80 kr., gld. 1, 1.50. — Medaljoni iz izolnega srebra po gld. 250, gld. 3. — 1 zvezek urnih navezkov s 6 različnimi dragotinami, velja le 60 kr.

To se samo in edino dobi v novem velikem kraso-bazaru A. Friedmana na Dunaji, Praterstrasse, 26 navštite Karlovega gledišča.

C. k. dvornega zdravnika za zobe dr. J. G. Popp-a vegetabilen prah za zobe.

Ta ocisti zobe tako, da se po vsakodnevni rabbi ne samo navadno tako sini zobni kamn odpravi, temveč tudi gjazaura zob vedno bolj bela in nežna postaja.

Cena za skåljo 63 kr. a. v.

C. k. dvornega zdravnika za zobe
dr. J. G. Popp-a

anatherinova ustna voda

Najzanesljivejši ponosček, da se zdravri ohramijo zolje in zolino meso, kateri tudi da se ozdravijo horeci v usilih in zoleh, prizorčajo najboljje zaloge v: **Mariboru** v Bakilačevi lekarinci, pri g. A. W. Königin, lekarancu Marija pomicnicu, pri g. E. Kollettu, in v Tanchanau-ovi hukvarni, pri Crisperji in v Baumhatchovi lekarinci; v nemškem **Landsbergu** pri A. L. Müllerju, lekarji; v Gleichenbergu pri F. pl. Felhachu, lekarji; v Konjicah pri C. Fischerju, lekarji; **Leibnitz**, lekar, vidova Kretzig; **Ljutomeru** lek. Fr. Pessiak; **Murek** lek. L. pl. Steinberg; **Ptuju** lek. E. Beithmann; **Radgoni** lek. F. Schulz in J. Weitzinger; **Brežec** J. Schindlerschitz; **Rogatce** lek. Krisper; v Kisilovi v lekarici; **Stainz**; V. Timonschek, lek.; **Slov. Bistrici** J. Dienes, lek.; **Slov. Gradeč** J. Kaligarič; **St. Lansberg** Vasilič lek. **Varazdinu** A. Halter, lek. Deperis lekar v Lipavi.

Dobro- in blago-

dejne so se samo pravi Hoff-ovi sladovi fabrikati po tisočinah zdravniških spričeval vedno skazovali.

Gospoda dvornega založnika **JAN. HOFF-a** centralna zaloga na Dunaji, Kärntnerring 11.

Sauldorf, 2. decembra 1871. Prosim, da mi posljete 21 steklenic sladoizlečnega zdravilnega piva, ktere kot okrepečalo v rekonevalsceniji enega mojih bolnikov "nujno" potrebujem, za povzetek.

Karl Käpf, prakt. zdravnik.

Kutty, 11. oktobra 1871. Že večkrat sem Vaše sladove preparate z izvrstnim uspehom rabil in prosim sedaj, da mi za enega mojih bolnikov 2 funta sladove zdravilne čokolade posljete.

Nakl. 11. novembra 1871. Ker sem z Vašo sladovo čokolado za otroke najugodnejše uspehe dosegel, prosim zopet za 6 škatelj.

J. Singer, prakt. in sodniški zdravnik.

Nyir-Bakta, 10. oktobra 1871. Vaše sladoizlečeno zdravilno pivo, Vaše sladove čokolade in bonboni so imeli prva pri kataraličnih stanjih zračnih cevi, zadnja pri diazejah, posebno pri otrocih izvrsten učinek. (Naročilo itd.)

F. Volny, prakt. zdravnik.

Strassburg (na Koroškem), 18. novembra 1871. Posljite pod adreso čest. gospodu Ant. Ehrlich, mestni župnik in duhovni svetovalec, tukaj, sladoizlečnega zdravilnega piva, detto čokolade in prsnih sladovih bonbonov.

Tomaž Kahlhamer, prakt. zdravnik.

V Ljubljani pravo samo pri gospodu Martinu Golobu.
V Izpri Ant. Déperis.

(11—2)